

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ I M**, bývajúceho v S č. X, **2/ Z M**, bývajúcej v S č. X, oboch zastúpených JUDr. T B, advokátom so sídlom v P B, D č. X, proti žalovanému **Ing. J T**, bývajúcemu v D, P č. X, zastúpenému JUDr. Š B, advokátom so sídlom v I, M N č. X, **o určenie spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 56/2003, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. júna 2007 sp. zn. 17 Co 377/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ do 3 dní spoločne a nerozdielne náhradu trov dovolacieho konania 3.307,- Sk do rúk JUDr. T B, advokáta so sídlom v P B, D č. X.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 23. októbra 2006 č.k. 14 C 56/2003 určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú v podiele 1/3 podielovými spoluvlastníkmi vodovodnej a kanalizačnej prípojky v Ilave, zriadenej na základe rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v P B z 12. apríla 1996 č. ObÚŽP-VO-257/96-405-Iv. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, ktorými mal preukázané, že v katastrálnom území I na parcelách č. 1823/3, 1823/4, 1823/5, 1823/6 zahájili 4 stavebníci (vrátane účastníkov konania) výstavbu domov. Ich pôvodná dohoda bola, že k nehnuteľnostiam spoločne zriadia vodovodnú a kanalizačnú prípojku, náklady výstavby ktorej budú hradiť v podieloch po 1/4, pričom samotná prípojka bude po jej dobudovaní v ich podielovom spoluvlastníctve. Spornú otázku výšky spoluvlastníckeho podielu na prípojke určil súd v podiele 1/3 s ohľadom na to, že pôvodný počet stavebníkov domov sa znížil zo 4 na 3.

Uvedený rozsudok napadol žalovaný odvolaním. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 5. júna 2007 sp. zn. 17 Co 377/2006 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdzujúci výrok odôvodnil vecnou správnosťou skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil poukazom na § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním, ktoré odôvodnili tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), „lebo napriek známym skutočnostiam aplikoval § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka“. V konaní bolo preukázané, že pôvodne 4 stavebníci sa rozhodli zriadiť vodovodnú a kanalizačnú prípojku k 4 pozemkom s tým, že každý z nich bude hradiť celkové náklady v podiele 1/4. Na tom, že na každý z pozemkov pripadá spoluvlastnícky podiel 1/4 prípojky, nemohla zmeniť nič ani následná zmena vlastníckych pomerov, v dôsledku ktorej sa pôvodný počet stavebníkov (4) znížil na 3. Požiadavka žalobcov, ktorú vyjadrili aj v petite žaloby, túto podstatnú okolnosť prehliada. Rozhodnutia súdov, ktoré žalobe napriek tomu vyhovelí, preto nemôžu byť v žiadnom prípade vecne správne. So zreteľom na to žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu žiadali opravný prostriedok žalovaného odmietnuť ako procesne neprípustný a priznať im náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaniem možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238

ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovoláním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že predmetné dovolanie nie je podľa § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. prípustné.

Dovolanie žalovaného by v danom prípade mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Žalovaný v dovolaní namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide

vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Samotným (prípadne aj nesprávnym) právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, nemôže byť založená procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. (napríklad účastníkovi nemôže byť odňatá možnosť konať pred súdom – porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce všeobecne považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo o sebe nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a procesnú vadu konania v zmysle § 237. Ani (prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia a neodníma mu možnosť pred súdom konať (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytykaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Žalovaný navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako celok. Pokiaľ dovolaním napadol výrok tohto rozsudku o trovách konania, smeruje jeho dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, je ale neprípustné (viď § 239 ods. 3 O.s.p.). Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku dovolateľ netvrdil existenciu vady konania v zmysle § 237 O.s.p. a vada tejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo, nemožno prípustnosť dovolania proti uvedenému výroku vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaného procesne neprípustné. Dovolací súd preto jeho mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania z procesných dôvodov, nezaoberal sa vecnou správnosťou záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcom 1/ a 2/. Dovolací súd priznal žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokátovi za právnu službu, ktorú im spoločne poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovaného (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby vyčíslil dovolací súd vo výške vyplývajúcej z ustanovenia § 10 ods. 1 a § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 2.480,- Sk [(2 x 1.550,- Sk) – 620,- Sk (t.j. 20% zo základu 2 x 1.550,- Sk)], čo s 19% DPH (471,- Sk v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky) a náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. vo výške 2 x 178,- Sk) predstavuje spolu 3.307,- Sk.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. januára 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: